

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 27.884 van 27 mei 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 8 maart 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 20 februari 2009 houdende de beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten, haar ter kennis gebracht op 24 februari 2009.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 23 april 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 mei 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. CLAES, die loco advocaat D. CHABOT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn.

Op 22 februari 2008 huwt verzoekster met dhr. D.C.P., van Belgische nationaliteit.

Op 26 maart 2008 dient verzoekster een vestigingsaanvraag in in functie van haar Belgische echtgenoot.

Op 28 augustus 2008 wordt verzoekster in bezit gesteld van een F-kaart.

Op 20 februari 2009 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid een beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

“(…)
Art 42 quater §1, 4° van de wet van 15.12.1980

De gemeente Deurne liet ons op 24.11.2008 weten dat betrokkene het echtelijke dak verlaten had. Dit wordt ons bevestigd door het Rijksregister. Betrokkene en de echtgenoot huwden pas op 22.02.2008 en nu reeds heeft betrokkene het echtelijk dak verlaten.

Daarbij kwamen uit het proces-verbaal d.d. 16.01.2008 reeds elementen aan het licht die serieuze twijfels rezen over de bedoeling een duurzame relatie uit te bouwen; dit wordt nu bevestigd.

*Er is geen gezamenlijke vestiging.
(…)”*

2. Rechtspleging

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad geen gerechtskosten kan opleggen. Het verzoek daartoe van de verzoekende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verwerende partij, wordt om die reden verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht vervat in artikel 63 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Uit de bewoording van het middel blijkt dat verzoekster eveneens de schending aanvoert van de formele motiveringsplicht overeenkomstig de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

In een tweede onderdeel van het eerste middel geeft verzoekster kritiek op de vermelding van vermeende vermoedens van een onwil tot vormen van een duurzame relatie. Zij geeft aan dat de verwerende partij in de bestreden beslissing stelt dat in een proces-verbaal van 16 januari 2008 reeds elementen aan het licht kwamen die twijfels zaaiden over de bedoeling een duurzame relatie op te bouwen. Verzoekster merkt op dat een dergelijk proces-verbaal haar onbekend is, laat staan de inhoud ervan, dat het dan ook voor haar onmogelijk is haar hierop te verdedigen. Verzoekster stelt dan ook dat het niet weergeven van het proces-verbaal, zelfs niet van de inhoud ervan, een manifeste schending van de formele motiveringsplicht overeenkomstig de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn. Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

De wet van 29 juli 1991 impliceert dat in beginsel geen rekening mag worden gehouden met motieven die niet in de beslissing zelf worden opgenomen. Niettemin wordt aangenomen dat ook een indirecte vorm van motivering, namelijk een motivering door een verwijzing naar andere stukken, mogelijk is op voorwaarde dat is voldaan aan een aantal voorwaarden. Zo dient de inhoud van het stuk waarnaar wordt verwezen aan de bestuurde ter kennis te zijn

gebracht of hem bekend te zijn. Het doel van de formele motiveringsplicht wordt immers niet bereikt door een verwijzing naar stukken waarvan de inhoud de bestuurde onbekend is. Het is bovendien het bestuur dat zelf het initiatief dient te nemen tot het ter kennis brengen van de stukken die een onderdeel van de motivering vormen, de bestuurde hoeft zelf niet om mededeling van het stuk te vragen. Wanneer een stuk waarnaar verwezen wordt in de beslissing, niet opgenomen wordt in de beslissing zelf (en niet wordt bijgevoegd), volstaat het om in het kort het voorwerp en de inhoud van die stukken te vermelden, zonder dat het nodig is ze in extenso over te nemen (OPDEBEEK, I. en COOLSAAT, A., *Administratieve Rechtsbibliotheek: formele motivering van bestuurshandelingen*, Brugge, die Keure, 1999, p. 131-133).

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoekster op 24 februari 2009 in kennis werd gesteld van de beslissing van de gemachtigde van de minister van 20 februari 2009 houdende de beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten. In deze beslissing wordt gesteld dat het proces-verbaal van 16 januari 2008 reeds elementen aan het licht bracht die serieuze twijfels deden rijzen over de bedoeling een duurzame relatie uit te bouwen. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt evenwel dat verzoekster niet in het bezit werd gesteld van het voornoemde proces-verbaal. Gezien verzoekster niet in het bezit gesteld werd van het proces-verbaal van 16 januari 2008 en gezien de bestreden beslissing de inhoud van het proces-verbaal op geen enkele wijze vermeldt, had verzoekster geen kennis van het proces-verbaal noch van de inhoud ervan, zodoende dat zij zich inderdaad hierop niet op nuttige wijze kon verdedigen.

Er dient in casu derhalve te worden besloten dat aan verzoekster niet ter kennis werd gebracht welke de elementen waren die serieuze twijfels deden rijzen over de bedoeling een duurzame relatie uit te bouwen. Evenmin waren deze haar bekend bij de betekening van de bestreden beslissing.

Het onderdeel van het middel waarbij een schending van de formele motiveringsplicht uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt aangevoerd, is gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige aangevoerde schendingen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer onderzocht te worden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Vernietigd wordt de beslissing genomen ten aanzien van Walkielly DOS SANTOS BATISTA door de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid op 20 februari 2009 houdende de beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig mei tweeduizend en negen door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.